

להקנות שיהיה

2BASICS
BACK

HOT

AND

COLD

פרשת וארא
Parshas Va'eira

פרשת וארא

...ד. די ערשטע מכה וואָס האָט גע-
בראַכן גלות מצרים איז געווען —
דם. די וואַסערן — פון נילוס —
זיינען געוואָרן בלוט.

די טבע פון וואַסער איז קאַלט און
נאַס⁵. בכלל איז קאַלטקייט אַ היפּך
פון קדושה, ווייל קדושה איז חיות,
לעבעדיקייט, ווי עס שטייט אין
אדר"נ⁶: עשרה נקראו חיים, דאָס
ערשטע רעכנט ער דאָרט, אַז הקב"ה
נקרא חיים, און דערנאָך רעכנט ער
אויס אַלע וואָס זיינען באַהעפט צום
אויבערשטן. חיות ברענגט מיט זיך
חמימות, וואַרעמקייט. אַבער קאַלט-
קייט איז דער היפּך פון וואַרעמקייט
און קדושה'דיקער לעבעדיקייט.

דאָס מיינט: די ערשטע זאך וואָס
מ'דאַרף איינברעכן איז — קאַלט-
קייט, בשעת ס'איז דאָ אַ קאַלטקייט
צו קדושה-ענינים, הויבן זיך פון דעם
אַן אַלע ענינים וועלכע זיינען אין
קעגנזאָץ צו קדושה. און דערפאַר איז
די ערשטע מכה געווען אין וואַסער
— קאַלטקייט.

ה. אין וועלכע מים איז די מכה
געווען? — דערציילט די תורה:
„במים אשר ביאור“⁷ — אין די
וואַסערן פון טייך נילוס.

אין קאַלטקייט זיינען דאָ צוויי
אופנים: א) אַ קאַלטקייט צו ענינים
פון וועלט, וואָס דאָס קומט מצד
קדושה. ב) אַ קאַלטקייט צו עניני
קדושה, וואָס דאָס איז דער אָנהויב
פון אַלע קליפות, כנ"ל.

א. ווי מען האָט שוין אַ סך מאַל
גערעדט, אַז אַלע ענינים פון תורה,
ניט נאָר די דינים נאָר אויך די
סיפורים, זיינען אַ הוראה (אַנוויי-
זונג) — תורה מלשון הוראה — אין
יעדער צייט און אין יעדער אָרט,
עד סוף כל הדורות. און דאָס איז
דער ענין פון נצחיות התורה.

דאָס הייסט, אַז אפילו די דערצי-
לונגען און געשעענישן, וואָס זיינען
פאַרבונדן מיט אַ מעמד ומצב, וואָס
איז ניט שייך אין איצטיקע דורות,
אַבער מצד נצחיות התורה, זיינען אויך
זיי אַ הוראה אין יעדן דור.

אַזוי איז דאָס ביי אַלע סיפורי
התורה, און מכ"ש די סיפורים וועגן
יציאת מצרים.

די מצוה פון זכירת יציאת מצרים
איז יעדן טאָג, ווייל דער ענין פון
יציאת מצרים איז פאַראַן אין דער
רוחניות'דיקער עבודה פון מענטשן
יעדן טאָג, ווי דער אַלטער רבי
דערקלערט באריכות אין תניא (פמ"ז)
און אין תורה אור. איז דאָך זיכער
אַז אַלע סיפורים וואָס די תורה דער-
ציילט וועגן דעם אופן ווי די אידן
זיינען אַרויס פון מצרים אין גשמיות,
זיינען אַ הוראה אויך אין דעם אופן
„יציאת מצרים“ אין רוחניות.

דער אָנהויב פון יציאת מצרים איז
געווען מיט די עשר מכות, וואָס דורך
זיי האָט מען צעבראַכן דעם שטאַלץ
פון פרעה און דעם שטאַלץ פון מצרים.
דאָס איז דאָך דער תוכן פון היינטי-
קער סדרה, אין וועלכער עס ווערט
דערציילט וועגן די מכות דם, צפרדע
כו'.

(5) זע רמב"ם הלכות יסוה"ת פ"ד ה"ב.

(6) פל"ד, י.

(7) זע זהר חלק ב' כח, ב.

1. As we have mentioned many times previously, every single detail that is mentioned in the Torah, contains eternal lessons that are relevant to every person. Interestingly, this does not only apply to the commandments found within the Torah, but also to every single story and detail which is cited in the Torah. Although it may seem that a certain aspect is connected to a specific situation that may no longer be relevant, there are still lessons to be learned.

2. This is especially applicable regarding Yetzias Mitzrayim. The Alter Rebbe explains in Tanya that the Mitzvah of remembering the Exodus from Egypt every day, refers to the spiritual Avodah of leaving one's own spiritual limitations. Everything that the Torah tells us about Yetzias Mitzrayim, is a direct lesson as to how we are meant to succeed in surpassing our self imposed

boundaries. Yetzias Mitzrayim was initiated by the ten plagues, through which the pride of Mitzrayim was shattered. We will now explain the spiritual significance of the first two plagues, blood and frogs, and their relevance in a Jew's personal Avodah.

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Beginning	אנהויב	Like	ווי
Through them	דורך זיי	Already	שוין
Break	צעבראכן	Spoke many times	א סך מאל גערעדט
Pride	שטאלץ	That all	אז אלע
Today's	היינטיקער	Not only	ניט נאר
First	ערשטע	Are	זיינען
Waters	וואסערן	Lesson	אנווייזונג
Nile	נילוס	Every time	יעדער צייט
Became blood	זיינען געווארן בלוט	Every place	יעדער ארט
Cold	קאלט	Eternity	נצחיות
Wet	נאס	This means	דאס הייסט
אדרא דר' נתן	אדר"נ	Stories	דערציילונגען
He counts there	רעכנט ער דארט	Events	געשעענישן
Afterwards	דערנאך	Connected	פארבונדן
Attached	באהעפט	Situation	מעמד ומצב
Warmth	ווארעמקייט	Present	איצטיקע
This means	דאס מיינט	All the more so	מכ"ש (=מכל שכן)
Break into	איינברעכן	Regarding	וועגן
In opposition	אין קעגנזאץ	Day	טאג
Therefore	דערפאר	Since	ווייל
In which	אין וועלכע	Exists	איז פאראן
River	טייך	Explains at length	דערקלערט באריכות
Two	צוויי	Certain	זיכער
World	וועלט	Went out	זיינען ארויס
Like mentioned previously	כנ"ל (=כנזכר לעיל)		

אזוי זיינען אויך פאראן צוויי סארטן מים: א) מים וואס קומען מלמעלה, ווי עס שטייט: למטר השמים תשתה מים, וואס דאס איז קרירות פון קדושה. ב) מים שמתחת לארץ — קרירות דקליפה.

דאס וואסער פון טייך נילוס, איז געווען פון דער דרגא הב'. דערפאר שטייט⁹ ביים נילוס דער לשון עולה לקראתו, ווייל דאס קומט ניט מלמעלה נאר פון די מים שמתחת לארץ.

און די מי נילוס, ד. ה. די קאלט-קייט צו קדושה, דאס איז געווען די ע"ז פון מצרים, וואס פון דעם האבן זיך גענומען אלערליי שלעכטס. דער-פאר, בשעת מען האט אנגעהויבן ברעכן דעם גאון — שטאלץ — פון מצרים, האט מען די ערשטע זאך געבראכן די מי היאור — ענין הקרירות.

ו. וואס איז געווארן פון די ווא-סערן? זיי זיינען געווארן דם — בלוט. דם איז חיות, לעבעדיקייט, ווי עס שטייט כי הדם הוא הנפש. ויהפכו כל המים אשר ביאור לדם, אנשטאט די קאלטקייט איז געווארן לעבעדי-קייט, דמיני ובי' אבא לשדי' בי' נרגא¹⁰.

דערמיט וועט מען אויך פארשטיין וואס ביים אנהויב שטייט¹⁰, אז דאס וואסער איז איבערגעאנדערשט גע-ווארן דם "ביבשת", ולכאורה, וואס איז נוגע צו מוסיף זיין דעם ווארט

8) אגדת בראשית פמ"ב. פירש"י עה"ת בראשית מז, י.

9) סנהדרין לט, ב. (כ"ה הלשון בתניא. ובגמרא ניזיל בי' נרגא).

10) שמות ד, ט.

ביבשת? נאר דער ענין איז: ווייל טרוקעניש, יבשה, האט ניט אין זיך אפילו די מעלה פון פייכטקייט — דביקות, און דער אויפטו איז געווען, אז אפילו אין טרוקעניש זאל אויך זיין חיות.

* * *

...ט. די צפרדע איז געקומען אויף צו שלאגן דעם גאנצן געביט פון פרעה, וואס דאס מיינט די קדושה-דיקע קאלטקייט צו ענינים פון גש-מיות און חומריות.

און דאס איז דער ענין, וואס די צפרדעים זיינען געגאנגען "בתנור" ובמשארותיך", ד. ה. זיי זיינען גע-גאנגען לעשן די היץ און די פאל-שע געהויבנקייט פון קליפה. ווא-רום אויך אין לעומת זה איז פאראן דער ענין פון ווארעמקייט.

כאטש מען האט פריער גערעדט אז קליפה איז קרירות, קאלטקייט, פונדעסטוועגן, כדי עס זאל קענען זיין דער ענין הבחירה, מוז קליפה האבן עפעס א צוגלייך צו קדושה, לכל הפחות כקוף בפני אדם (ווי א מאלפע צו א מענטש), דערפאר איז אויך אין קליפה פאראן דער ענין פון היץ — דער קאך אין עניני עולם הזה.

י. די הוראה — אנווייזונג — פון דעם אין עבודה איז:

בכדי פטור צו ווערן און ארויס-גיין פון מצרים דלעומת זה,

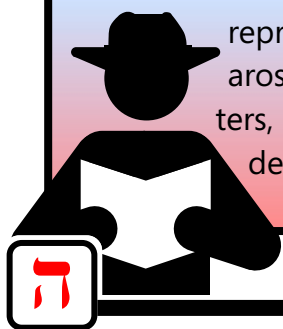
(על דרך זה איז אויך דער אופן היציאה פון מצרים דקדושה, עבודה שעל פי טעם ודעת. אבער נוגע בעיקר איז דאך דער ארויסגיין פון מצרים

3. During the first plague, the water of the Nile River was transformed into blood. Water, in its natural state, is cold. Coldness represents the opposite of holiness, being that holiness is always connected to life which brings warmth together with it. This is a clear indication that the first step in a person's journey out of his own "Mitzrayim" is to remove any traces of "coldness" (ie apathy) towards holiness. If a person is void of passion for קדושה, it will lead him to all other sorts of קליפה associated with Mitzrayim.

4. The Torah tells us that the plague of blood was targeted at the water of the Nile River. Regarding indifference, there are two ways that it may occur. The first one is when a person feels no excitement towards worldly and mundane matters; this

feeling stems from קדושה. The second one is when a person feels no excitement towards matters of holiness; this feeling stems from קליפה. Similarly, there are two types of water; water that descends from above. This represents the holy coldness. And, water that arises from below, which represents the unholy type of indifference. The Nile was comprised of water that arose from below. This indicates that it represents coldness to holy and G-dly matters, which is the source for all other matters of קליפה. For this reason, the first step in destroying Mitzrayim was removing all feelings of "coldness" towards קדושה.

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Accomplishment	אויפטו	Varieties	סארטן
In order to strike	אויף צו שלאגן	Coldness	קרירות
The entire domain	דעם גאנצן געביט	Rose to greet him	עולה לקראתו
Went	געגאנגען	Since	ווייל
In your ovens and your stoves	בתנורין ובמשארותיך	Rather	נאר
Put out the heat	לעשן די היץ	This means	ד.ה. (=דאס הייסט)
False haughtiness	פאלשע געהויבנקייט	עבודה זרה	ע"ז
Because	ווארום	Were taken from	גענומען
Although	כאטש	All forms of bad	אלערליי שלעכטס
Spoke previously	פריער גערעדט	Became	געווארן
Nevertheless	פונדעסטוועגן	Instead	אנשטאט
It should be able to be	עס זאל קענען זיין	From the forest itself is taken the axe where-with to fell it	דמיני ובי' אבא לשדי' בי' נרגא
Free choice	בחירה	With this	דערמיט
Must	מוז	With this	אויך פארשטיין
Some similarity	עפעס א צוגלייך	Also understand	איבערגעאנדערשט
Monkey	א מאלפע	On dry land	ביבשת
Heat	היץ	Dry land	טרוקעניש
To become exempt	צו פטור ווערן	Dampness	פייכטקייט
Go out	ארויסגיין	Connection	דביקות

דלעומת זה)

דארף מען אריינטראגן א וואַ-
רעמקייט און א לעבעדיקייט אין
עניני הקדושה, וואָרום דער אָנהויב
פון כל מיני רע איז קרירות, —
קאַלטקייט.

עס קען זיך דוכטן: וואָס איז אזוי
דער רעש אז מען האָט ניט קיין
קאָך אין קדושה, מען טוט דאָך ניט
קיין פאַרקערטע זאַכן, איז וועמען
אַרט דאָס אז מען האָט ניט קיין
קאָך אין קדושה?

דארף מען וויסן, אז עס איז ניט
ווי מען מיינט, אז מען קען זיין ניט
אַהין און ניט אַהער (ניט קאָכן זיך
אין קדושה, און אויך ניט קאָכן זיך
אין עניני רע), וואָרום אויב מ'איז
קאַלט צו קדושה איז סוף וועט
מען ליגן אין טומאת מצרים, ר"ל.

און דערפאַר לייגט דער יצה"ר
אזוי פיל כחות מיט השתדלות אויף
אַפקילן אַ אידן ער זאל ניט נתפעל
ווערן פון אלקות, אַז אפילו בשעת
ער זעט אַ נס ומופת גלוי, קומט
דער יצה"ר צו אים און טענה'ט מיט
אים איין: וואָס האָסטו וואָס צו
נתפעל ווערן פון דעם, דו אליין
גלויבסט דאָך, אַז אַלע ענינים קו-
מען פון דעם אויבערשטן און דער
אויבערשטער איז אַ כל יכול, וואָס
לגבי אים האָבן אַלע עולמות ניט
קיין באַטרעף, איז דאָך פשוט אַז ביי
אים האָבן קיין באַטרעף ניט דריי
אותיות און ער קען איבערבייטן פון
צירוף אותיות "חמץ" אויף צירוף

אותיות "שמן", ומי שאמר לשמן
וידליק הוא יאמר לחומץ וידליק^א,
היינט וואָס דאַרפסטו נתפעל ווערן
און אַרויסגיין פון די כלים?

די כוונה פון דעם יצה"ר איז צו
אַפקילן אים פון אַ ג-טלעכער הת-
פעלות און פועל'ן אין אים אַ קרי-
רות צו קדושה, וואָס דאָס איז אַ
מקור אויף טומאת מצרים.

דערפאַר דארף מען געדענקען אַז
די ערשטע זאך וואָס מען דארף טאָן
אויף פטור ווערן פון "מצרים" איז
— "דם", אָנהויבן קאָכן זיך און לעבן
אין די ענינים פון קדושה.

און פונקט ווי מען דארף פועל'ן
ביי זיך די וואַרעמקייט אין קדושה
— דם, אזוי דארף מען אויך פועל'ן
ביי זיך די קאַלטקייט צו עניני
העולם — צפרדע, וואָס דאָס זיינען
אויך די צוויי תנועות פון סור מרע
— צפרדע, ועשה טוב — דם, און
דורך די צוויי תנועות וענפיהם גייט
מען אַרויס פון מצרים.

יא. בכלל איז דער סדר העבודה,
פריער סור מרע און דערנאָך ועשה
טוב. לויט דעם באַוואוסטן משל, אַז
בשעת מען וויל מאַכן אַ דירה
פאַר אַ מלך בשר ודם, איז די
ערשטע זאך דארף מען אויסראַמען
אַלע שמוציקע זאַכן כו', און ערשט
דעמאָלט קען מען אַריינשטעלן שיינע
כלים און מאַכן עס פאַר אַ דירה
ראוי' למלך.

דאָס איז אַ סדר מלמטה למעלה,
אַבער מלמעלה למטה איז אַ פאַר-
קערטער סדר, פריער ועשה טוב און
דערנאָך סור מרע, דאָס הייסט מען

(16 תענית כה, א.

5. Not only was the feeling of coldness removed, but it was completely transformed into blood which represents life, warmth and excitement towards קדושה. This is why the Torah makes a point to inform us that this transformation also occurred "on dry land". Dry land is a step further down than water, being that it lacks even the moisture that exists in cold water. Moisture represents the ability to connect with other substances i.e. holiness. During the plague of blood, even cold and dry matter was transformed into excitement and warmth.

6. The second plague, frogs, was there to create the very opposite effect: to bring about coldness into Egypt. Frogs are cold-blooded animals that live in the cold water. Hashem plagued Mitzrayim with frogs in order to "cool down" their excitement and passion for worldly and physical matters. This is why the Torah tells us that the frogs entered into the Egyptians ovens, being that the ovens represent the heat and excitement the Egyptians had. Although generally קליפה is associated with coldness, there is also an element of excitement within Klipa that must be destroyed.

7. The lesson to be learned from all of the above, is that if a person is attempting to leave his own Mitzrayim, as is demanded of him, then he must make every effort to infuse his Avoda with warmth, passion and excitement. Additionally, he must remove any trace of indifference. A person may think; so long as I am not doing anything

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Combination	צירוף	Carry/bring in	אריינבראגן
Vinegar	חמץ	Seem	דוכטן
And he who commanded oil and it burned will command vinegar and it will burn	ומי שאמר לשמן וידליק הוא יאמר לחומץ וידליק	The excitement	דער רעש
Recognize	געדענקען	Opposite things (bad)	פארקערטע זאכן
Just like	פונקט ווי	Who does it bother	וועמען ארט דאס
And their branches	וענפיהם	Like one thinks	ווי מען מיינט
First	פריער	Not here and not there	ניט אהין און ניט אהער
Turn away from evil	סור מרע	If	אויב
According	לויט	Involve	ליגן
Known	באוואוסטן	יצר הרע	יצה"ר
Want to make	וויל מאכן	Effort	השתדלות
The first thing	די ערשטע זאך	Cool off	אפקילן
Clear away	אויסראמען	He should not get excited	ער זאל ניט נתפעל ווערן
All dirty things	אלע שמוציקע זאכן	He sees	ער זעט
Insert	אריינשטעלן	What do you have	וואס האסטו
Beautiful	שיינע	You yourself believe	דו אליין גלויבסט דאך
Opposite	פארקערטער	No value	ניט קיין באטרעף
		He can change	ער קען איבערבייטן

איז מגלה מלמעלה גילויים נעלים ביותר, וואָס פּוּעל'ן אַז מען איז סור מרע.

און וויבאלד אַז די מכות זיינען דאָך געקומען מלמעלה, דערפאַר איז פריער געווען דם — „ועשה טוב“ און דערנאָך צפרדע — „סור מרע“.

יב. הגם אַז דאָס איז אַ סדר פון מלמעלה למטה, אָבער וויבאלד אַז אַלע סיפורים פון תורה זיינען אַ הוראה פאַר אַלע דורות בעבודתנו — כנ"ל, איז דאָס אויך אַ הוראה אַז עס דאַרף אויך זיין אַ סדר פון אָנהויבן מיט ועשה טוב.

און ווי דער רבי מהר"ש האָט גע- זאָגט: „די וועלט זאָגט אַז מ'קען ניט אַרונטער דאַרף מען אַריבער, און איך האַלט אַז מ'דאַרף לכתחילה אַריבער“.

עס דאַרף אויך זיין אַ סדר פון גיין לכתחילה העכער, מגלה זיין ריבוי אור, וועט שוין דער חושך נדחה ווערן בדרך ממילא.

יג. מעין זה איז אויך דער הי- לוק פון גליא דתורה מיט פנימיות התורה. מצד גליא דתורה איז אַ סדר בדרך מלמטלמ"ע, מן הקל אל הכבד. מצד פנימיות איז אַ פאַר- קערטער סדר, מען הויבט אַן באַלד מיט אור. ובפרט נדורות האחרונים, איז מען מגלה פנימיות התורה צו אַלעמען, און מען שטעלט ניט די תנאים און מען פאַרלאַנגט ניט די הכנות וועלכע מען האָט געדאַרפט האָבן אַמאָל צו אָנהויבן לערנען פנימיות התורה. היינט לערנט מען פנימיות התורה מיט אַלעמען —

הפצה דוקא. און לויט דעם באַוואוסטן משל פון אַלטן רבי'ן וועגן דעם איידלשטיין אין דעם מלך'ס קרוין.

און דאָס איז דער וועג אויף אַרויסגיין פון מצרים — דער וועג פון אַנטפלעקן און פאַרשפרייטן פני- מיות התורה, אָנהויבן מיטן קאָך און חיות דקדושה — „דם“, דאָן וועט קומען דער דחיית הרע — דאָס אַוועקשטויסן די שלעכטס.

— און אַז שלש קליפות הטמאות ווערן נדחה אינגאַנצן פון זיין גבול, — במילא¹⁷) האָט קליפת נוגה אַן עלי' —

וואָס דורך דעם וועט מען פּוּעל'ן די גאולה הפרטית בנפשו, און דער- נאָך אויך די גאולה הכללית, דכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, במהרה בימינו.

(משיחת ש"פ וארא, תשח"י)

יד. עס איז באַוואוסט, אַז די פיר לשונות של גאולה — פון היינטי- קער סדרה — והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי, זיינען כנגד די ד' גאולות, פון גלות מצרים ושאר הג- ליות. דערפון איז פאַרשטאַנדיק אַז דער לשון „והבאתי“ איז דאָס אַן עלי' יותר אין דער גאולה דלעתיד לבוא, וואָס בכלל טיילט עס זיך אויף ימות המשיח און חד חרוב וכו'.

פון דעם וואָס אויך דעם פינפטן לשון האָט דער אויבערשטער גע- זאָגט ביי גאולת מצרים, איז פאַר- שטאַנדיק אַז אַנפאַנגענדיק פון יצי- את מצרים, האָט זיך שוין אָנגעהויבן

17) תניא פל"ו.

wrong, who cares if I am not excited about serving Hashem? A person must recognize that if he is not excited about Holy matters, then he will eventually end up being involved and excited in matters of קליפה. This is why the Yetzer Hara places a special emphasis on trying to convince a Jew that he should not become excited regarding

G-dly matters, even miracles. The Yetzer Hara tries convincing a Jew that if it is true that Hashem is indeed Infinite, then any miracle that He does, is nothing to get excited about. The intention of the Yetzer Hara, is to dampen the flames of excitement a person usually experiences regarding G-dly matters. If the Yetzer Hara is successful in his endeavours, this will lead the person to become involved in many other undesirable matters. This is why a person must recognize that he must always make a conscious effort to prevent himself from becoming "cold" and unexcited about his Avoda. And, just like he must maintain a "warm" feeling towards matters of holiness, he must also make an effort to remain "cold" to mundane matters.

8. The Avoda of a person to be "warm" and excited regarding קדושה, is within the realm of עשה טוב - proactive good. And, the Avodah of removing all excitement from worldly matters, is within the realm of סור מרע - turning away from evil. Although generally the order is that first one must remove all bad from within and then he can begin to bring good into himself, in this case, such a principle would not apply. When a person is using the power within himself, he must first remove the dirt in order to bring about the holiness. But, being that the plagues came from Hashem, the holiness within them contained the power to automatically remove the evil, and therefore it was not necessary to first experience the סור מרע before the עשה טוב. Hence, the plague of blood preceded that of frogs.

9. We learn from this order of the plagues, that a person must sometimes begin with doing good, even before he feels he has fully removed any undesirable trait within himself. Through a person's positive actions, he will draw down a tremendous amount of light, which will automatically push away any darkness that may exist within him.

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Then he is forced to go over	דארף מען אריבער	Which affects	וואס פועל'ן
I hold	איך האלט	Since	וויבאלד
From the onset he should go over	לכתחילה אריבער	Came	געקומען
Will be pushed away	נדחה ווערן	It also has to be	עס דארף אויך זיין
Automatically	בדרך ממילא	Beginning	אנהויבן
		If one cannot go under (an obstacle)	אז מ'קען ניט ארונטער

דלעומת זה)

אותיות „שמן“, ומי שאמר לשמן וידליק הוא יאמר לחומץ וידליק¹⁶). היינט וואָס דאַרפסטו נתפעל ווערן און אַרויסגיין פון די כלים?

די כוונה פון דעם יצה"ר איז צו אַפּקילן אים פון אַ ג-טלעכער הת-פעלות און פּוועל'ן אין אים אַ קרי-רות צו קדושה, וואָס דאָס איז אַ מקור אויף טומאת מצרים.

דערפאַר דאַרף מען געדענקען אַז די ערשטע זאך וואָס מען דאַרף טאָן אויף פטור ווערן פון „מצרים“ איז — „דם“, אַנהויבן קאַכן זיך און לעבן אין די ענינים פון קדושה.

און פונקט ווי מען דאַרף פּוועל'ן ביי זיך די וואַרעמקייט אין קדושה — דם, אַזוי דאַרף מען אויך פּוועל'ן ביי זיך די קאַלטקייט צו עניני העולם — צפרדע, וואָס דאָס זיינען אויך די צוויי תנועות פון סור מרע — צפרדע, ועשה טוב — דם, און דורך די צוויי תנועות וענפיהם גייט מען אַרויס פון מצרים.

יא. בכלל איז דער סדר העבודה, פריער סור מרע און דערנאָך ועשה טוב. לויט דעם באַוואוסטן משל, אַז בשעת מען וויל מאַכן אַ דירה פאַר אַ מלך בשר ודם, איז די ערשטע זאך דאַרף מען אויסראַמען אַלע שמוציקע זאַכן כו', און ערשט דעמאָלט קען מען אַריינשטעלן שיינע כלים און מאַכן עס פאַר אַ דירה ראוי' למלך.

דאָס איז אַ סדר מלמטה למעלה. אָבער מלמעלה למטה איז אַ פאַר-קערטער סדר, פריער ועשה טוב און דערנאָך סור מרע, דאָס הייסט מען

דאַרף מען אַריינטראַגן אַ וואַ-רעמקייט און אַ לעבעדיקייט אין עניני הקדושה, וואָרום דער אַנהויב פון כל מיני רע איז קרירות, — קאַלטקייט.

עס קען זיך דוכטן: וואָס איז אַזוי דער רעש אַז מען האָט ניט קיין קאַך אין קדושה, מען טוט דאָך ניט קיין פאַרקערטע זאַכן, איז וועמען אַרט דאָס אַז מען האָט ניט קיין קאַך אין קדושה?

דאַרף מען וויסן, אַז עס איז ניט ווי מען מיינט, אַז מען קען זיין ניט אַהין און ניט אַהער (ניט קאַכן זיך אין קדושה, און אויך ניט קאַכן זיך אין עניני רע), וואָרום אויב מ'איז קאַלט צו קדושה איז סוף וועט מען ליגן אין טומאת מצרים, ר"ל.

און דערפאַר לייגט דער יצה"ר אַזוי פיל כחות מיט השתדלות אויף אַפּקילן אַ אידן ער זאָל ניט נתפעל ווערן פון אלקות, אַז אפילו בשעת ער זעט אַ נס ומופת גלוי, קומט דער יצה"ר צו אים און טענה'ט מיט אים איין: וואָס האָסטו וואָס צו נתפעל ווערן פון דעם, דו אליין גלויבסט דאָך, אַז אַלע ענינים קו-מען פון דעם אויבערשטן און דער אויבערשטער איז אַ כל יכול, וואָס לגבי אים האָבן אַלע עולמות ניט קיין באַטרעף, איז דאָך פשוט אַז ביי אים האָבן קיין באַטרעף ניט דריי אותיות און ער קען איבערבייטן פון צירוף אותיות „חמץ“ אויף צירוף

16) תענית כה, א.

טייטש'ן TRANSLATIONS

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
the coldness	די קאלטקייט	in order to free himself	אויף פטור ווערן	The intention	די כוונה
to matters of the world-	צו עניני העולם -	from		of the Yetzer Horo is	פון דעם יצר הרע איז
"frogs".	צפרדע,	"Mitzrayim" (קליפה)	פון "מצרים"	to cool him off	צו אפקילן אים
(Which)	וואס	is "blood" -	איז - "דם",	from an excitement in G-dliness	פון א ג-טלעכער התפעלות
These are	דאס זיינען	begin to strongly involve himself with warmth	אנהויבן קאכן זיך	and cause in him	און פועל'ן אין אים
the two motions	אויך די צוויי תנועות	and "live"	און לעבן	a coldness	א קרירות
of removing himself from evil -	פון סור מרע -	in the areas of holiness.	אין די ענינים פון קדושה.	to holiness.	צו קדושה
"frogs",	צפרדע,	And just like he must	און פונקט ווי מען דארף	(Which) This is a source	וואס דאס איז א מקור
and proactively doing good -	ועשה טוב -	affect within himself	פועל'ן ביי זיך	for the impurity of Mitzrayim.	אויף טומאת מצרים.
"blood"	דם,	the warmth	די ווארעמקייט	Therefore,	דערפאר
And through	און דורך	in holiness -	אין קדושה	one must recognize	דארף מען געדענקען
these two motions	די צוויי תנועות	"blood",	דם-	that the first thing	אז די ערשטע זאך
and their branches	וענפיהם	so too he must	אזוי דארף מען אויך	which one must do	וואס מען דארף טאן
he goes out from Mitzrayim.	גייט מען ארויס פון מצרים.	affect within himself	פועל'ן ביי זיך		

R KNOWLEDGE!

4. **WHAT** do these two מכות teach us regarding our own personal attempt to leave our own מצרים?

5. **WHAT** is סור מרע? **WHAT** is עשה טוב? **AND** which one generally comes first?

6. **WHEN** would be an exception to this rule? **WHY**?

SHOW OFF YOU

1. **WHAT** does it mean to “leave Mitzrayim” in the realm of Avodah?

2. **EXPLAIN** what the מכה of blood was accomplishing? **WHY** was it targeted at the Nile?

3. **WHAT** was the מכה of frogs accomplishing?

HOT

לעילוי נשמת
מרת לאה שרה בת משה ע"ה
לסיום השלשים
ר"ח שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

2 B2B
BASICS

Seeing the Parsha the
way the Rebbe does